

מסכת תענית

פרק ב' משנה ה'

מעשה בימי רבי חלפקא ורבי חנניה בן תרדיוון, שעבר אחד לפניו הפטה וגמר את הברכה כליה, ולא ענו אחריו אמן. תהעו הכהנים תקען. מי שענה את אברכם אבינו בהר המוריה הוא יענה אתכם ויישמע בקול צעקתכם היום זהה. הריעו בני אפרון הריעו. מי שענה את אבותינו על ים סוף, הוא יענה אתכם ויישמע בקול צעקתכם היום זהה. וכשהא דבר אצל חכמים אמרו, לא היינו נוהגים כן אלא בשער מזרח ובהר

הבית: